

Entrevista a la Gna. Carme Brunso, cmdp
(membre de la Comissió per a la celebració del Bicentenari
del naixement del Beat Josep Tous i Soler)

1. Què representa per a la congregació la celebració d'aquests 200 anys del naixement del P. Tous? Com ho estan vivint?

Poder celebrar els 200 anys del naixement del nostre fundador representa una nova oportunitat d'endinsar-nos en la persona i vida del que és guia espiritual i apostòlic de l'Institut. Al mateix temps, esdevé un any de gràcia, un regal de Déu, per a continuar gaudint la inexpressable alegria del reconeixement de la santedat del P. Tous, el 25 d'abril de l'any passat, a Santa Maria del Mar en proclamar-lo beat.

Ahora, ens fem nostres les paraules de l'apòstol Pau: *“revifeu la flama del do de Déu en vosaltres”* i encetem aquest any tousià amb sentit de responsabilitat, des de la fe i la confiança en la providència de Déu, per a mantenir viu i actual el carisma rebut en bé dels infants, joves i les seves famílies.

2. Hi ha hagut un abans i un després de la beatificació del fundador? Es percep una més gran devoció?

Certament, hi va haver un “abans”, llarg en el temps, de treball silenciós i ocult de moltes persones per tal d'aprofundir en la vida del P. Tous i poder proposar-lo com a model de santedat. Una tasca que va impulsar la devoció popular, el coneixement de la seva fe viscuda quotidianament, enmig de dificultats... Això l'ha fet proper. I aquesta proximitat s'ha fet palesa en un “abans” més immediat a la beatificació, intens, de veritable anhel d'aprofundir en la seva persona, de llegir la seva història, de demanar la seva intercessió... que han afavorit una vivència espiritual fonda, pregona, joiosa, exultant del moment de la beatificació.

Els fruits d'aquesta sembra són el “després”: Moltes persones van esguardar la mirada tendra, serena i bondadosa del P. Tous que presidia la cerimònia de beatificació i els acompanya en el caminar diari; no va ser un acte efímer, ha calat a fons en el poble senzill. Aquest home bo, silenciós i humil ens ha tocat el cor i ha esdevingut una presència certa i un mitjancer en la pregària. I en parlem als altres, cada vegada més... perquè continua actuant; encara més!

3. Què destacaria dels actes previstos per celebrar l'aniversari?

Cadascun té la seva importància emmarcat en el moment que es duu a terme, tot i que amb matisos diferents.

Els actes d'obertura i cloenda marquen “l'espai temporal” del bicentenari i van carregats d'una alegria, esperança i gratitud que els són propis.

M'illusiona pensar en la vivència espiritual que es podrà tenir en resseguir els **itineraris tousians**, especialment durant l'exili a França, ja que serà una experiència sense precedents, que pot convertir-se en un rencontre amb el deixeble perseguit que viu les benaurances dels pobres d'esperit i pacificadors, amb el sacerdot savi i conseller prudent, amb el caputxí que resa confiat a Santa Maria de la Perseverança per a mantenir-se fidel al Sí donat al Pare i amb les fonts del carisma apostòlic del nostre Institut.

Al mateix temps, m'entusiasma la idea de poder gaudir tot escoltant els ponents en el **Simposi** de novembre: novetat en les reflexions, apunts històrics que il·luminin la realitat actual, interrogants i propostes per obrir la ment i el cor als reptes dels nostres temps, testimonis de persones corpreses pel P. Tous... Ja veieu, més val no perdre's res!

4. **Un aniversari tan emblemàtic, amb la beatificació tan recent, es viu amb més intensitat encara?**

Sens dubte; tot el que s'ha viscut a l'entorn de la beatificació ha estat molt intens. Recordem moments entranyables, els repassem, encara ens estremim amb emoció. Ara, durant l'any del bicentenari, amb calma i assossec, deixant-nos portar per l'Esperit del Senyor, podrem fruit de la lectura pausada de tantes reflexions, homilies, articles, expressions de vivències... d'aquests dies passats recentment. Se'ns ofereix, doncs, un temps privilegiat per endinsar-nos en el significat profund de la santedat del nostre fundador, tot portant ben alta la torxa del testimoniatge que, en conseqüència, se'ns demana, com agraïment per tot el bé rebut.

Ahora, tenim a l'abast un munt de material de recursos pastorals per ajudar a conèixer la persona, vida i obra del P. Tous a infants, joves, famílies..., així com per a promoure la identitat tousiana de les obres apostòliques. Podem dir joioses i agraïdes que som una generació afortunada per a poder viure esdeveniments tan assenyalats per a la Congregació; tot plegat ens esperona a ser fidels a Déu i als germans tot vivint la vocació a fons.

5. **Quines han estat les aportacions més importants del P. Tous? En quin sentit les seves intuïcions fundacionals es mantenen vigents?**

Els primers mots que associo al P. Tous són LA FRESCOR DE L'EVANGELI. Les paraules de Jesús: ***"Deixeu que els infants vinguin a Mi"*** esdevenen l'essència de l'obra que inicia i, a dia d'avui, continuen essent les claus per a la convivència i l'acollida en els nostres centres. I, al costat del Bon Pastor, ***la seva Mare, que vetlla per cadascuna de les ovelles***, realitat ben tangible en els nostres dies que ens situa a prop dels més febles, desatesos, desafavorits, menyspreats, "esgarriats". Unit a l'amor maternal de Maria, deia a les germanes: ***"Eduqueu amb amor de mare"***, quina raó! Elles eduquen des de l'amor desinteressat, amb constància, amb esperança, amb alegria. No és ben actual?

Si així aconsellava a les germanes, què ens demana avui? Ser educadors/es que unim el saber fer eficientment al saber estar en contacte amb Déu per tal de transmetre el que és indispensable: la seguretat de ser estimats. Això implica viure la interioritat des de la ***"fe i la confiança en Déu"*** i fer possible aquella frase que ens hauria d'identificar en l'Església: ***"Aneu portant al vostre pas la Pau i el Bé"***. Tan sols, com el P. Tous, cal escoltar el Mestre amb estimació i gaudir-nos pels germans. D'això se'n diu viure de fe, pregària i compromís: Avui, 200 anys després del seu naixement, també és possible.